

(11) RO 126211 B1

(51) Int.Cl.

C22C 38/10 (2006.01),

H01F 1/047 (2006.01),

H01B 11/06 (2006.01)

(12)

BREVET DE INVENTIE

(21) Nr. cerere: **a 2010 01262**

(22) Data de depozit: **30.11.2010**

(45) Data publicării mențiunii acordării brevetului: **30.09.2015** BOPI nr. **9/2015**

(41) Data publicării cererii:
29.04.2011 BOPI nr. **4/2011**

(73) Titular:

• INSTITUTUL NATIONAL DE
CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU
INGINERIE ELECTRICĂ ICPE - CA,
SPLAIUL UNIRII NR.313, SECTOR 3,
BUCUREŞTI, B, RO

(72) Inventatori:

• PĂTROI EROS ALEXANDRU,
STR.VATRA DORNEI NR.11, BL.18 B+C,
SC.2, ET.1, AP.49, SECTOR 4,
BUCUREŞTI, B, RO;
• ERDEI REMUS, NR.184, SAT CHILINI
(SF.GHEORGHE), CV, RO;
• CODESCU MIRELA MARIA,
CALEA 13 SEPTEMBRIE NR.65-69, SC.2,
ET.8, AP.69, SECTOR 5, BUCUREŞTI, B,
RO;

• MANTA EUGEN, STR.LIVIU REBREANU
NR.29, BL.M 36, SC.3, ET.7, AP.118,
SECTOR 3, BUCUREŞTI, B, RO;

• PĂTROI DELIA, STR.VATRA DORNEI
NR.11, BL.18 B+C, SC.2, ET.1, AP.49,
SECTOR 4, BUCUREŞTI, B, RO;

• IORGA ALEXANDRU, CALEA DOFTANEI
NR.1, BL.17 H, SC.A, ET.3, AP.13,
CÂMPINA, PH, RO;

• MORARI CRISTIAN,
STR.TUDOR VLADIMIRESCU NR.12,
BL.E 1, SC.2, AP.51, LUPENI, HD, RO;

• LOGHIN CARMEN, STR.RUFENI NR.5,
IAŞI, IS, RO

(56) Documente din stadiul tehnicii:

RO 111513 B1; FR 2793593 A1

(54) **MICROFIR METALIC PENTRU ȚESĂTURI DE ECRANARE
ELECTROMAGNETICĂ**

Examinator: ing. ARGHIRESCU MARIUS

Orice persoană are dreptul să formuleze în scris și
motivat, la OSIM, o cerere de revocare a brevetului de
invenție, în termen de 6 luni de la publicarea mențiunii
hotărârii de acordare a acesteia

RO 126211 B1

RO 126211 B1

Invenția se referă la niște microfire metalice pentru țesături de ecranare electromagnetică cu aplicații în domenii expuse radiațiilor electromagnetice, de exemplu, naval, energetic, militar etc.

Se cunosc soluții tehnice de realizare a microfirelor metalice pentru țesături de ecranare electromagnetică, ce pot fi obținute prin trefilare, prin deformare la rece sau la cald, care pot fi aplicate pe suportul de imprimare sau pot fi introduse prin design și imprimare.

Microfirele obținute prin aceste soluții cunoscute au următoarele dezavantaje:

- sunt costisitoare;
- necesită un număr mare de operații premergătoare;
- nu se pot obține lungimi extrem de mari care să depășească 5 km.

Pentru proprietățile magnetice și electrice dorite, sunt necesare alte tratamente (termice sau termomagnetice).

Sunt cunoscute, prin documentul RO 111513 B1, niște fire magnetice amorfe din aliaje cu compozitii pe bază de metale de tranziție: Fe, Co și/sau Ni 60...80%, cu 15...40% at metaloid: B, Si, C și/sau P și adaosuri de metale: Cr, Ta, Nb, V, Cu, Al, Mo, Mn, Mn, W, Zr, Hf în procente de maximum 25% at, cu magnetizarea la saturatie de 0,4...1,6 T, câmp coercitiv de 40...6000 A/m și permeabilitatea magnetică relativă între 100 și 12000. De asemenea, documentul FR 2793593 A1 prezintă un microfir feromagnetic, pentru ecranarea electromagnetică a unor cabluri, formate din aliaj cu structură nanocristalină cu circa 80% Co, Fe, Mn sau/și Ni.

Problema tehnică pe care o rezolvă inventia constă în realizarea de microfire metalice cvasi-amorfe, ulterior acoperite cu sticlă, pentru țesături de ecranare electromagnetică, cu proprietăți magnetice și/sau electrice induse superioare, în mod economic.

Microfirele metalice, conform inventiei, rezolvă această problemă tehnică, prin aceea că, pentru atenuare electromagnetică eficientă, sunt realizate predilect din aliaj $\text{Co}_t\text{Fe}_{(100-t-u-v-w-z-v)}\text{Cr}_u\text{Mn}_v\text{Si}_w\text{B}_z$, cu: $t = 80...82\%$ at; $u = 3...4\%$ at; $v = 0,8...1,3\%$ at; $w = 4,5...6,5\%$ at; $z = 0,025...0,035\%$ at, cu anumite dimensiuni și caracteristici magnetice: inducție magnetică la saturatie $B_s = 0,2...2,2$ T, câmp coercitiv $H_c = 1...6000$ A/m, permeabilitate magnetică $\mu = 100...165000$. Aceste microfire pot fi utilizate pentru țesături de ecranare în amestec cu fire din aliaj tip Fe_xNi_y cu $x = 13...30$ at; $y = 70...87$ at, Fe_xCo_y cu $x = 38...72$ at; $y = 62...28$ și cu adaosuri de Cr, Ni, Mo, V de până la 5% at, sau/și tip $\text{Fe}_x\text{Si}_y\text{B}_{(100-x-y)}$, unde $x = 77...79$ at; $y = 8...10$ at, cu eventuale inserții de microfire electric conductive (Cu, Ag, Cu, Al, Zn, PB, Sn).

Avantajele inventiei sunt următoarele:

- posibilitatea identificării de la distanță;
- proprietățile magnetice sunt stabile la temperaturi înalte și medii corosive;
- gamă mare de temperaturi funcționale;
- stabilitate la acțiuni mecanice și prelucrabilitate;
- obținerea de modele variate de țesături care funcționează la o gamă largită de frecvențe 0,2 MHz...35 GHz.

Invenția este prezentată pe larg în continuare printr-un exemplu de realizare a inventiei, în legătură și cu fig. 1...3, care reprezintă:

- fig. 1, aspect din timpul operației de tragere a microfirelor metalice, conform inventiei, prin procedeul Taylor-Ulitovsky;
- fig. 2, mosoare cu microfire izolate în sticlă, realizate prin procedeul Taylor-Ulitovsky;
- fig. 3, a, b, micrografie optică a unui microfir din $\text{Fe}_{77}\text{B}_{13}\text{Si}_{10}$ comparativ cu un fir de păr a) și detaliu b) în care este vizibilă structura microfirului din care se poate observa miezul metalic și stratul de sticlă.

RO 126211 B1

Microfirul conform inventiei este format din miez de metal (un cilindru subtire din metal, aliaj, semimetal, semiconductor sau alte combinații ale acestora) și izolație continuă din sticlă.	1
În continuare, se prezintă principiul (procedeul) de realizare a microfirelor, conform inventiei.	3
Se utilizează o instalație de turnare a microfirelor, folosind metoda lui Ulitovsky-Taylor, ce constă în următoarele:	5
- câteva grame de metal sau aliaj sunt plasate într-un tub de sticlă și sunt introduse în câmpul inductorului cu frecvență înaltă;	7
- sub influența câmpului electromagnetic, metalul se topește și formează o picătură de metal;	9
- o parte din tubul de sticlă, în contact cu metalul topit, se înmoie, și din sticlă se formează un înveliș (mantă) ce acoperă picătura;	11
- din sticlă înmuiată, se trage fibra de sticlă, care se bobinează pe o bobină din mecanismul de recepție a microfirului;	13
- în anumite regimuri, în timp ce se trage fibra de sticlă, apar condiții de antrenare a metalului în interiorul fibrei de sticlă, formându-se astfel un miez de metal învelit într-o izolație de sticlă.	15
Pentru îmbunătățirea calității microfirului, în timpul procesului de tragere, microfirul se trece printr-un jet de lichid (apă sau ulei), pentru răcirea lui.	19
Instalația de obținere a microfirului se exploatează pentru obținerea microfirului în condiții industriale sau de laborator, cu diametrul miezului de metal de la 1 la 50 µm și grosimea izolației de sticlă de la 1 la 20 µm, în funcție de materialul metalic folosit. Instalația permite să se obțină microfire cu o lungime de până la 1 km, iar în procesul continuu de tragere, se pot obține microfire cu lungimi de până la 10 km.	21
Pentru ecranare electromagnetică, au fost folosite microfire cu miezul metalic cuprins între 13 și 36 µm, iar învelișul de sticlă a avut grosimi cuprinse între 5 și 35 µm.	23
Microfirele conform inventiei se pot fabrica dintr-un sir de metale pure (cupru, aur, argint, platină cobalt, nichel și altele), semiconductoare (siliciu, germaniu) și aliaje pe baza metalelor, semimetalelor și semiconductoarelor denumite mai sus, în cantități limitate putând fi folosite și alte elementele chimice: bor, carbon, fosfor, crom, wolfram, molibden, indiu, galu etc. Pentru ecranare, se folosesc microfire feromagnetice, obținute din aliaje tip Co-Fe-Cr-Mn-Si-B sau/și tip FeNi, FeCO, Fe-Si-B, cu diferite adaosuri (Ni,Co,Cr, Si, Mn, Al) și/sau microfire conductive electric nemagnetice (Cu, Si, Ag etc.).	25
Prin urmare, pentru alte variante de realizare a ecranării electromagneticice, se folosesc microfire electric conductive nemagnetice (Cu, Ag, Al, Zn, Pb, Sn) sau orice combinație a celor două tipuri de microfire feromagnetice și electric conductive.	27
Vitezele rapide de răcire, asigurate de procesul de turnare al microfirului, permit să se obțină diferite structuri al miezului de metal-polycristaline cu dimensiuni diferite ale cristalelor (microcristaline, nanocristaline), amorfă, amestecul stărilor amorfă cu cristaline.	29
Proprietățile magnetice ale aliajelor de FeNi, FeCo, FeBSi cu diferite adaosuri (Ni,Co, Mn, Al) variază în inducție în intervalul B_s : 0,2÷2,2 T, în coercivitate în intervalul $H_c = 1÷6000$ A/m și în permeabilitate magnetică relativă în intervalul 100÷165000.	31
Domeniul de temperatură în care sunt folosite aceste microfire este -80 ÷ +270°C.	33
Microfirul metalic, conform inventiei, este format dintr-un miez de metal (un cilindru subtire din metal, aliaj, semimetal, semiconductor sau alte combinații ale acestora) și un strat de izolație continuă din sticlă. Acesta este obținut cu ajutorul unei instalației de turnare a firelor, folosind metoda Taylor-Ulitovsky. În fig. 1 este prezentat un aspect din timpul operației	43

de tragere a microfirelor metalice. Se poate observa prezența topiturii metalice în tubul de sticlă, plasat în centrul inductorului de cupru, prin a cărei parte inferioară se trage microfirul metalic împreună cu învelișul de sticlă topită, microfir care mai departe se încarcă pe mosoare (fig. 2). Pentru îmbunătățirea calității microfirului, în timpul procesului de tragere, acesta se trece printr-un jet de lichid pentru răcire (apă sau ulei). Instalația permite să se obțină microfire cu lungimea de până la 1 km (condiții de laborator), iar în procesul continuu de tragere, lungimea microfirului poate ajunge până la 10 km (condiții industriale).

Diametrul miezului de metal se obține în domeniul 1...50 μm , cu grosimea izolației de sticlă cuprinsă între 1 și 20 μm , în funcție de materialul metalic folosit. În fig. 3 se prezintă structura și grosimea unui microfir, observate prin microscopie.

Ca aliaje cu proprietăți magnetice, s-au folosit aliaje din sistemul multicomponent Co-Fe-Cr-Mn-Si-B, cu următoarele compozitii chimice (% at.): $\text{Co}_t\text{Fe}_{(100-t-u-v-w-z-v)}\text{Cr}_u\text{Mn}_v\text{Si}_w\text{B}_z$, unde: $t = 80\ldots82\%$ at; $u = 3\ldots4\%$ at; $v = 0,8\ldots1,3\%$ at; $w = 4,5\ldots6,5\%$ at; $z = 0,025\ldots0,035\%$ at, țesătura de ecranare putând avea și microfire din aliaj binar tip FeNi sau FeCo, sau ternar - tip Fe-Si-B, din sistemul: $\text{Fe}_x\text{Si}_y\text{B}_{(100-x-y)}$, unde $x = 77\ldots79\%$ at; $y = 8\ldots10\%$ at.

Procesul de solidificare ultrarapidă, care are loc în procedeul de tragere a microfirelor din topitură, conduce la apariția unei structuri quasi-amorfe, pusă în evidență prin difracție cu raze X.

Principalele caracteristici magnetice ale aliajelor Co-Fe-Cr-Mn-Si-B, FeNi, FeCO și Fe-Si-B au fost determinate prin trasarea curbei de histerezis cu ajutorul magnetometrului cu probă vibrantă (VSM). În funcție de compozitia chimică a aliajelor, acestea variază în următoarele intervale: inducția magnetică la saturatie: $B_s = 0,2\ldots2,2\text{ T}$, câmpul coercitiv $H_c = 1\ldots6000\text{ A/m}$ și permeabilitatea magnetică relativă: $\mu = 100\ldots165000$.

Domeniul de temperaturi în care se folosesc aceste microfire este $-80\ldots+270^\circ\text{C}$.

Prin combinarea optimă dintre microfirele cu proprietăți magnetice și cele cu proprietăți electrice, se obțin țesături cu proprietăți de ecranare electromagnetică, attenuarea electromagnetică fiind cuprinsă între 10 și 65 dB.

Proprietățile magnetice și electrice ale microfirelor metalice, conform inventiei, pentru țesături de ecranare electromagnetică, sunt impuse de compozitia chimică a acestora.

RO 126211 B1

Revendicare

Microfir metalic pentru ţesături de ecranare electromagnetică, realizat din aliaj feromagnetic cvasi-amorf tip Co-Fe-Cr-Mn-Si-B cu magnetizarea la saturatie mai mare de 0,2 T, câmp coercitiv de până la 6000 A/m și permeabilitatea magnetică relativă de minimum 100, caracterizat prin aceea că este constituit dintr-un aliaj feromagnetic tip $\text{Co}_t\text{Fe}_{(100-t-u-v-w-z-v)}\text{Cr}_u\text{Mn}_v\text{Si}_w\text{B}_z$, cu: $t = 80\ldots82\%$ at; $u = 3\ldots4\%$ at; $v = 0,8\ldots1,3\%$ at; $w = 4,5\ldots6,5\%$ at; $z = 0,025\ldots0,035\%$ at și are diametrul de $1\ldots50\ \mu\text{m}$, inducția magnetică la saturatie: $B_s = 0,2\ldots2,2\ \text{T}$, câmpul coercitiv: $H_c = 1\ldots6000\ \text{A/m}$ și permeabilitatea magnetică relativă: $\mu = 100\ldots165000$.	1
	3
	5
	7
	9

RO 126211 B1

(51) Int.Cl.

C22C 38/10 (2006.01);

H01F 1/047 (2006.01);

H01B 11/06 (2006.01)

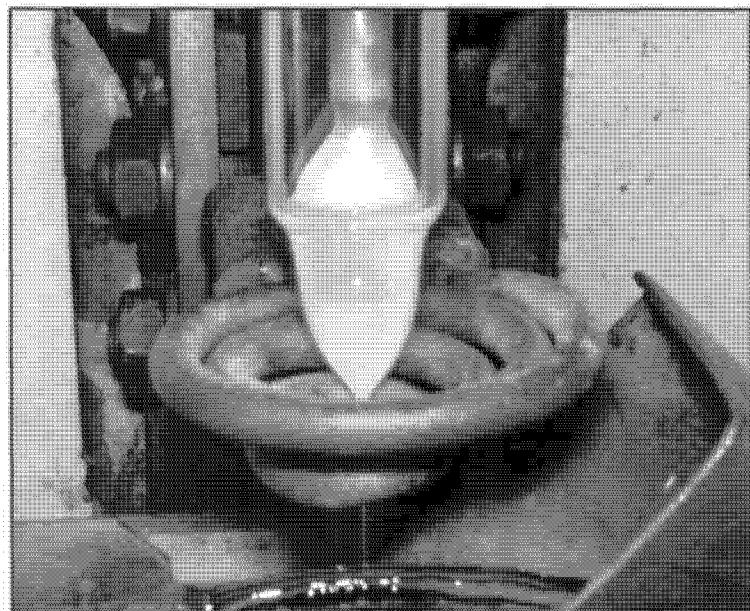

Fig. 1

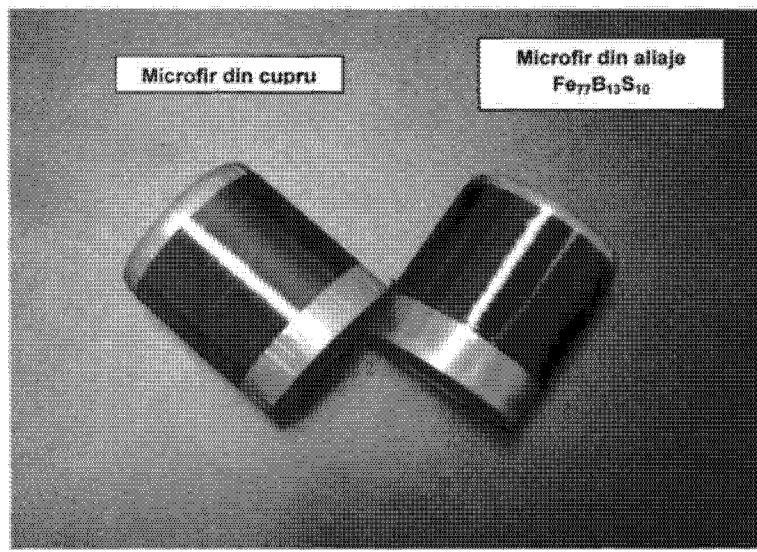

Fig. 2

RO 126211 B1

(51) Int.Cl.

C22C 38/10 (2006.01);

H01F 1/047 (2006.01);

H01B 11/06 (2006.01)

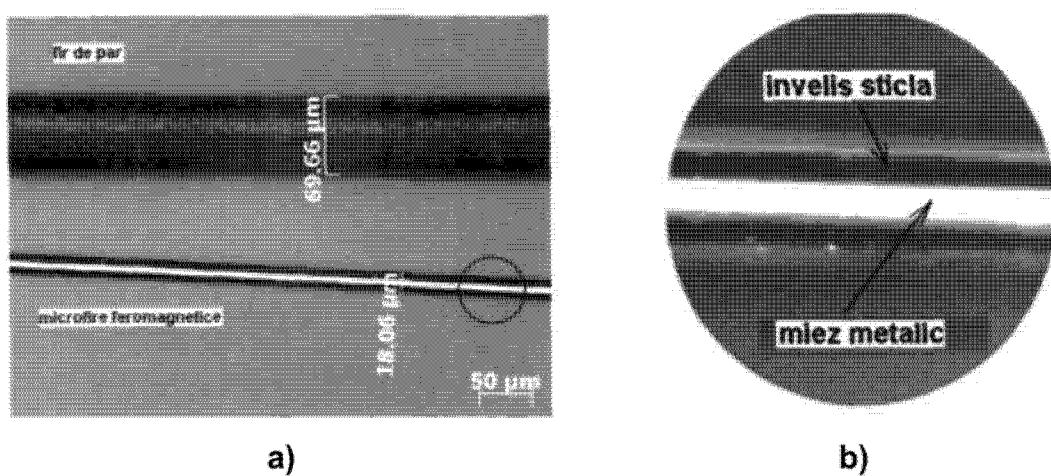

Fig. 3

Editare și tehnoredactare computerizată - OSIM
Tipărit la: Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci
sub comanda nr. 513/2015